

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
(ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ)
ΜΥΤΙΛΗΝΗ 19 Φεβρουαρίου 1932
ΧΡΟΝΙΑ 1η-ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 9

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΕΝΤΑΩΡΟΝ ΔΙΑΡΚΕΣ ΓΛΩΣΣΟΚΟΠΑΝΙΣΜΑ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ ΙΗ ΑΤΕΡΜΩΝ ΚΑΙ ΑΣΚΟΠΟΣ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΕΥΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ «ΤΡΙΒΟΥΛΟΥ»

Εξαιρετικῶς ζωηρὰ ἡ συγκέντρωσις τῆς περασμένης Κυριακῆς. Πολὺ πρὸ τῆς ὁρισθείσης ὥρας οἱ ρήτορες κατέλαβον τὰ ἐπίκαιρα σημεῖα εἰς τὴν αἰθούσαν Γιανναρέλλη καὶ ἤρχισαν νὰ κάνουν πρόβες τοῦ λόγου των εἰς βάρος τῶν παρακαθήμενων του ἔκαστου.

Τὸ κέντρον τῆς αἰθούσης κατέλαβον τὰ δύο μεγάλα κπιλιάρδα τοῦ Γιανναρέλλη περίξ δὲ αὐτῶν ἐν ἀγαστῇ ὁμονοίᾳ ἐποποθετήθησαν τὰ καληκάρια τῆς Π.Ο.Α. ἐνωρὶς ἀφιχθέντα καὶ ὀλίγον βραδύτερον καὶ τὸ προεδρεῖον τῆς ἐτέρας πολιτικῆς ὀργανώσεως Λέσβου τῆς ὁποίας τὰ μέλη καθήμενα ἐψιθύριζον τὸ σύνθημα τῆς μασσονίας «δπα.»

Ἀρκετὰ ἐνωρὶς προσῆλθε καὶ ὁ κ. Τρύφων, δημοσερδὸς, ροδοκόκκινος καὶ στρουμπουλὸς μὲ τὰ χειρόκτια εἰς τὴν δεξιὰν καὶ χειρόγραφα εἰς τὴν ἀριστεράν. Τὸ βᾶδισμά του, ἀπέπνεεν ἀττικὴν χάριν καὶ κομψότητα ὡς ἐάν ἐκείνην μόλις τὴν στιγμὴν ἀπανήρχετο ἐκ τῆς πρωτευούσης μας.

Εὐθὺς ἀμέσως ἐναφανίσθη καὶ ὁ γνωστὸς χειμαρρῶδης ρήτωρ κ. Λιβανίδης, τοῦ ὁποίου τὸ ἐν γένει ὕφος ἐνεθύμιζε φοιτητὴν ἀνήσυχον προσερχόμενον εἰς ἐξετάσεις.

Ὁ κ. Εὐστρ. Βογιατζόγλου νεαρὸς καὶ τῶς ἀγνωστοῦ ρητορικῆς βλαστὸς ἐποποθετήθη παρὰ τὸν πάγον.

Ὁ δικηγόρος κ. Στρατῆς Κριτζᾶς κατέλαβε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ὡς ἤρμοζεν εἰς τὴν ἡλικίαν του καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν του ὀριμότητα.

Ὁ κ. Τάκης Ζερμπίνης, τὸ βαρὺ πυροβολικὸν τῆς Π.Ο.Α. ἐποποθετήθη ἀπέναντι τοῦ κ. Τάκη Λιόλιου διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

Ὁ ἕτερος Τάκης δὲν προσῆλθεν διότι δὲν ἐπρόλαβε νὰ ἐκμάθει ἀπὸ στήθους τὸν λόγον του ἴσως.

Τὸ Προεδρεῖον μὲ τοὺς κ. κ. Δήμου, Ζαλοκώσταν, Πολυζώνην, Γκράβαλην κλπ. ἐνεσφηνώθη εἰς τὸ βᾶθος τῆς αἰθούσης καὶ κώτῳθεν τοῦ μεγάλου κρημαστοῦ ὄρολογίου, ἵνα ἀναγκάζει προφανῶς τοὺς ρήτορας νὰ βλέπουν τὴν μετακίνησιν τῶν ὄροδικτῶν κατὰ τὰς ἀτέρμονας ἀγορεύσεις των.

Τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν ἡ αἰθουσα εἶχε γαμίσει ἀσφυκτικῶς, πολλοὶ δὲ ρήτορες ἠναγκάσθησαν νὰ μείνουν ἔξω καὶ νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸ μαρτύριον νὰ βλέπουν τοὺς ἄλλους ἀπὸ τὰ τζάμια ἀγορεύοντες κατὰ βούλησιν.

Ἦδη τὰ πάντα ἦσαν ἑτοιμα πρὸς ἐναρξιν τῶν ὁμιλιῶν ἀλλ' αἴφνης ἐγένετο ἀντιληπτὴ ἡ ἔλλειψις κώδωνος προεδρικοῦ. Ὁ κ. Δήμου δηλώνει ὅτι ἀνευ κώδωνος δὲν εἶνε δυνατόν νὰ δαμασθῶν καὶ χαλκωγυγηθοῦν τὰ ρητορικὰ στίφη. Καὶ ὅτι ἂν δὲν τῷ προσαχθῇ ἡχηρὸς τοιοῦτος δὲν τολμᾷ νὰ κηρύξει τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδρίας. Μετὰ πολλὰς ἐρεῦνας εἰς τὰ ἀνεξερευνήτα καὶ πολυδαίδαλα παρασκῆνια τῆς αἰ-

θούσης ἀνευρέθη κώδων ἔσκωριασμένος καὶ προσεφέρθη εἰς τὸν κ. Πρόεδρον, ὅστις τὸν ἐδέχθη δυσφορῶν, ἐπειδὴ ὡς ἀπιφάνθησαν εἰδικοὶ ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἰδίου ἐκείνου κώδωνος τοῦ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων χρῆσιμοποιουμένου κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς ἀποκηγάτικης γκαμήλας τοῦ Κανταρέλλη.

Περὶ ὥραν 11 παρὰ τέταρτον μέχρῃ 11 καὶ τέταρτον ἄκριβῶς ἀρχεταὶ ἡ συνεδρίασις. Γίνεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου προσκλητήριον τῶν παρόντων ἀντιπροσώπων. Ὅταν ἠκούσθη τὸ ὄνομα τῆς «Ἐνώσεως ἀναπήρων» ὅλοι οἱ παριστάμετοι ἐψόνησαν μὲ φωνὴν «παρῶν».

Ὁ κ. Πρόεδρος προτείνει νὰ τεθῇ περιορισμὸς εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ρητόρων καὶ χρονικὰ ὄρια εἰς τὴν ἀγόρευσιν ἑκάστου. Ἄλλ' ἀναγκάζεται νὰ ἀποσύρει τὴν πρότασιν του κατὰ τὰς ἀπειλάς καὶ τὰς ὑβρεῖς τῶν μελλόντων ἀγορευτῶν. Κατόπιν τούτου καὶ πρὸς ἐκδίχησιν ὁ κ. Δήμου, δοὺς τὸν λόγον πρῶτον εἰς τὸν ἑαυτὸν του εἶπε τὰ ἑξῆς, κατὰ τὰ ἑτερογεγραφήμενα πρακτικὰ τοῦ «Τριβόλου».

Φ. Δήμου.— Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀνακοινώσωμεν... ἢ μᾶλλον νὰ μὴ σᾶς ἀνακοινώσωμεν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν μας ὅχι διότι δὲν ὑπάρχουν τινὰ τουλάχιστον ἐξ αὐτῶν ἀλλὰ διότι τὰ γνωρίζετε ἐκ τῶν ἐφημεριδῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ σᾶς ἐρωτήσωμεν εἶνε τοῦτο! Θὰ προχωρήσωμεν διὰ νὰ ἐκβιάσωμεν τὰς λύσεις ἢ θὰ λάβωμεν μίαν στάσιν μίαν στάσιν τοιαύτην...

Γκράβαλης.— ἢ ὁποία δὲν ἀρμόζει εἰς ἄνδρας καὶ μάλιστα λαδάδες.

Πρόεδρος. Ὅρθῶς ἂν καὶ ἐνταῦθα δὲν ὑπάρχουν μόνον λαδάδες. Λοιπὸν τί ἐλέγαμε; Ἄ! Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐνάρξεως τῆς ὁδοποιίας ἔχομεν μίαν ἀπάντησιν ἀνεπαρκῆ.

Ζαλοκώστας.— Νὰ διαταχθεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀπαντήσῃ ἐπαρκῶς καὶ ἀπεριφρόστως.

Καλδῆς.— Νὰ μεταβῇ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ νὰ παρακαλέσῃ τὸν κ. Φιλίποβιτς...

Ζαλοκώστας.— Νὰ τὸν διατάξῃ ὅχι νὰ τὸν παρακαλέσῃ.

Γκράβαλης.— Ὅψόμεθα λοιπὸν ἐς Φιλίποβιτς.

Κριτζᾶς. (Δικηγόρος).— Ἐγείρεται καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς συνελεύσεως ἐπὶ τοῦ καίμενου ἐνὸς διατάγματος, ἐμποδίζων οὕτω τὸν κ. Πολυζώνην ὅστις θέλει νὰ ὁμιλήσῃ.

Πολυζώνης. (πρὸς τὸν Πρόεδρον).— Ποιὸς εἶνι τοῦτος, ρε Φώτ;

Πρόεδρος.— Ὁ νομικὸς μας σύμβουλος, ρε Γιῶργο!

Πολυζώνης.— Ἐχετε καὶ τέτοιο;

Πρόεδρος. (αὐταρέσκως).— Βεβαίως. Ἐχομεν καὶ ἱατρὸν.

Πολυζώνης.— Τὸν κ. Λιάρον; **Καλδῆς.**— Νὰ ἐπεκαθεῖ ὁ Νόμος τῶν γραφείων ἐργασίας καὶ ἐν Λέσβῳ.

Πρόεδρος.— Αὐτὸς ὁ Νόμος δὲν προβλέπει διοίκησιν φιλεργατικὴν.

Ζαλοκώστας.— Νὰ διαταχθεῖ ἡ τροποποίησις του.

Λιβανίδης.— Γνωστοῦ ὄντος τῶν τροποποιήσεων οὐζοῦν οὐζᾶν τιὲ δουλιὰ, νὰ ἐφαρμοσθεῖ ὡς ἔχει.

Τζανῆς.— Ἄν εἶνι σὰν τοῦ Συμβουλίου ὅπου εἶμι τοὶ γὰρ μετ' αὐτοῦ ἄλιμανάρχη πού ἔχει δυὸ ψῆφ' ἐκεῖνος τοὶ γὰρ ἕναν δὲν τοῦ θέλομεν. Τί; Νὰ μὴ μᾶς ἀφήνῃ νὰ μλήξομεν;

Ὁ κ. Ζερμπίνης ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ κ. Τζανῆ, παρεμβαίνει ὁ κ. Σεφτελής, λαμβάνουν μέρος οἱ κ. κ. Βουγιούκας, Πρίμπας καὶ Πολυζώνης καὶ γίνονται μαλιὰ κουβάρια.

Ζαλοκώστας.— Κύριε πρόεδρε. Νὰ διαταχθεῖ νὰ σωπάσουν.

Γκράβαλης. συνιστᾷ... νηφαλιότητα καὶ τέλος ἀποκαθίσταται ἡ ψυχραιμία.

Πρόεδρος.— Εἰς τὸ αἴτημά μας περὶ προστασίας τῶν ἐπαγγελματιῶν ὁ κ. Θεβαῖος μᾶς γράφει ἕνα γράμμα, τὸ ὁποῖον δὲν λέγει τίποτε.

Μανιατόπουλος.— Ἀθηναῖοι καὶ Θεβαῖοι καὶ κακοὶ Μυτιληναῖοι.

Ζαλοκώστας.— Νὰ διαταχθεῖ νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ δεόντως.

Πρόεδρος. Ἐρχόμεθα κύριοι εἰς τὸ ζήτημα τῆς ὑποχρεωτικῆς καλλιέργειας.

Κατζηευστρατίου.— Λαμβάνων φρονίμως τὸν λόγον ἐκφράζει τὴν χαρὰν του διότι τῶρα τὸ ζήτημα μεταβαίνει εἰς χεῖρας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς.

Σάλτας.— (Ἐγειρόμενος μετ' ὀργῆς, λέγει εἰς ἀφρονον καθαρεύουσιν πρὸς γενικὴν κατάπληξιν τὰ ἑξῆς:) Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα δὲν ἀνταποκρίθη ἐν Μυτιλήνῃ εἰς τὰς προσδοκίας τῆς, κύριε. Νὰ τοῦ ξέρεσ ἀπὸ μένα τοῦ Δημητρὸ τοῦ Σάλτα.

(Παταγῶδη χειροκροτήματα. Οἱ διάφοροι ρήτορες ἀνεγείρονται καὶ ζαλοπατοῦν, ἑτοιμοὶ νὰ λάβουν τὸν λόγον. Ἐπειδὴ ὁμως δὲν τοῖς δίδεται τὸν ἀρπὸν διὰ τῆς βίας καὶ ὁμιλοῦν ὅλοι μαζύ. Ἐπὶ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας αἱ Τράπεζαι ἀκούουν τὸν

ἀναβαλλόμενον καὶ τέλος ἀποφασίζεται νὰ μὴν δώσει κανένας οὔτε συνεταιρισμὸς οὔτε ἄτομον μὴδὲ μίαν πεντάραν εἰς τὰς Τραπεζᾶς. Ὁ λαὸς μαίνεται ἐξ ἐνθουσιασμοῦ. Ὁ κ. Σάλτας καὶ ὁ κ. Μαλέλλης ἀειμίζουτ μαύρας σημαίας

Πρόεδρος.— Σιωπὴ κύριοι Ὁ κ. Ζαλοκώστας ἔχει τὸν λόγον.

Ζαλοκώστας.— Νὰ διαταχθεῖν αἱ Τράπεζαι νὰ μᾶς δώσουν δάνεια καλλιεργητικὰ, συντηρητικῶς καὶ ἕτι ἄλλο θέλομεν.

Φωναί.— Μάλιστα. Ζήτω!

Πρόεδρος.— Ἐρχόμεθα, κύριοι, εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἐπιτηδεύματος.

Ὁ κ. Κριτζᾶς προσπαθεῖ νὰ ἀναγκάσῃ κάποιον διάτχημα. Ὁ κ. Σάλτας ἐγειρόμενος τὸν διακόπτει.

Σάλτας.— Σῶπα ρε τσουτσοῦκι νὰ τὰ κάνου ἰγὼ ψ'λά. Κύριοι! Τὸ πρόγραμμά τῆς Κυβερνήσεως εἶνι νὰ ξιγυμῶνι τῶν κόσμου.

Αὐτὸ εἶνι τὸ τίποτα ἄλλου. Πλήρῃ οὖσι δέκα χιλιάδες ἐπιτήδημα τῶν ψόφσι στ' ἄπειρα. Ἴ Μιγάλους ἰ πολιτικὸς νοῦς τῆς Ἰλλάδου ἐπισπιδεῖ στὰ εἰκουσιμουσιλογικὰ. Θάλασσα τᾶκανι. (Γέλῳτες καὶ ἐπιδοκιμασίαι πανταχῶθεν. Ἀίφνης ὁ ρήτωρ στρεφόμενος πρὸς τὸν στενογράφον τοῦ «Τριβόλου».) Ἴσὺ θὰ γράψ' πάλι στὸν «Τριβόλου».

Δὲ πᾶ νὰ γράφεις! Γράφει Ἰσχυρὸν νὰ χερθεῖς. Ἴγὼ θὰ πῶ τσείνου π' ἔξρου. (Χειροκροτήματα.) Ἴ Βενιζέλου δὲν εἶνι ἀπ' τὴν Κρήτη!

Εἶνι ἀπ' τὴν Πύρου!

Καλδῆς.— Νὰ ἐκφρῶσωμεν παράπονον.

Σάλτας.— Τί παράπονον ρε Γεώργιε; Ἄνιχ' θὰ τ'ς δώσομεν τὸ φτύμα;

Ζαλοκώστας.— Θὰ ἀπαιτήσωμεν, θὰ ἐπιβάλλωμεν.

Κατζηευστρατίου.— Κύριοι ὑπάρχουν ἔτη ἀφορίας καὶ ἔτη εὐφορίας.

Ἡλιόπουλος.— Ὅλα τὰ ἔτη ἐν Ἑλλάδι εἶνε τῆς οἰκονομικῆς Ἐφορίας.

Π. Μάνδρας.— Λέγει ὅτι ἐν Γαλλίᾳ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα παρέχει δάνεια βραχυπρόθεσμα ὃ ἑτῶν καὶ μακροπρόθεσμα 20 ἑτῶν. (Τρέχουν τὰ σάλια ὄλων τῶν συνέδρων.)

Φ. Μαλέλλης.— Προτείνει νὰ κάμωμεν συλλαλητήρια, νὰ κρούσωμεν τοὺς κώδωνας.

Σάλτας.— Τοὶ μάρβεις παντιγέρις. Τοὶ νὰ σφαλίσ' τὴν τοῦτσαρσί.

Πρόεδρος.— Προτείνω νὰ ἀναβληθεῖ τὸ κλείσιμον τῆς ἀγορᾶς διότι σήμερον εἶνε κλειστὴ.

Ζαλοκώστας.— Γιατὶ δὲ λέμε τὴ μαύρη ἀλήθεια, βρε παιδιά;

Μιά φωνή.— Διότι λείπει ὁ κ.

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 100
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ » 250
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ » 2
ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Παρίτις.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἔχουν περάσει τρεῖς ὥρες. Καὶ ἐπειδὴ λόγῳ τοῦ συνωστισμοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ βγεῖ κανεὶς ἔξω, ἤρχισε νὰ βρέχει κάτω ἀπὸ τὰ τραπεζάκια.

Πρόεδρος.— Καὶ τώρα κύριοι τὸ συσσίτιον! (Εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς μαγικῆς λέξεως οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν παρισταμένων ἤστρωσαν).

Ααλέλης. Νὰ ἐπεκταθεῖ ὁ Νόμος περὶ φιλανθρωπικῶν ἐταιρειῶν καὶ ἐνταῦθα.

Μιὰ φωνή.— Αὐτὸς εἶνε ὁ νόμος περὶ ἐπαιτῶν.

Γκράβκλης.— Ὅλοι ἐπαῖται εἴμεθα.

Πολυζώνης.— Νὰ δώσουν οἱ πλούσιοι.

Γκράβαλης.— Ἡ τσέπη τῶν πλουσίων μας ἔχει σκορπιό.

Ὁ κ. Μαριγλῆς διαμαρτύρεται ζωνρὰ καὶ διαψεύδει τὸν κ. Γκράβαλην ὡς ἀεμόδιος.

Μανιατόπουλος.— Νὰ τεθῶμεν ὅλοι εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ κ. Δαλέλη (ὁ κ. Δαλέλης ἐνθυμεῖται τὸ τμήμα ἀποικιακῶν εἰδῶν τοῦ καταστήματός του καὶ ἀνατριχιάζει εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ἐπικινδύνου προτάσεως).

Π. Χιωτέλλης.— Ὁ κ. Δήμαρχος ἐπαίρομαι ἐξ Ἀθηνῶν θὰ ἐπιβάλλει τὸν ἐραρικὸν φόρον.

Τζανῆς.— Ὁ Δῆμος... ὑγρὸν ἠγόρασε· δὲ δὴν παράδεις νὰ φάμι. Θὰ κάνη λέγῃ θέατρον.

Λιβανίδης.— Θέατρον ἐγεννήθημεν καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις!

Ααλέλης.— Ὁ ἐραρικὸς φόρος κύριοι, ὡς ὑποχρεωτικὸς δὲν εἶνε ὀρθὸς διότι ἡ φιλανθρωπία εἶνε ζήτημα καρδίας αἰ δὲ καρδιαὶ μας οἰκειοθελῶς ἀγαπῶσαι τὸν πλησίον μας...

Γκράβαλης.— Αἱ καρδιαὶ σας εἶνε λίθιναι. Ἀλλοίμονον ὅμως εἰς τὰς καρδίας τῶν πλουσίων ἂν τὰ ἔντερα τῶν πτωχῶν κυβερνήσουν τὸν νοῦν των.

Σάλτας.— Τάντιρα θὰ τοῦ λύσῃν τοῦ ζήτημα μόνου ἄντι! Κουντέβγῃ γῆ ὦρα.

Ἀκολουθῶς λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κρεοπώλης κ. Σπ. Φόρος, φίλτατος ἄλλοτε τοῦ ἀντιστασιακοῦ κ. Κώνστα, ὦρα του καλή.

Φόρος.— Πρέπ, ρε πηδιά, νὰ σὰς πῶ τὸ γὰρ δύο κουβέντις. Μιὰ φουρὰ εἶγα μιὰ παλιουδλιούδα τὸ ἴπῃγα στ' Ἀθήνα. Ἐφαγα τ'ς παρὰδὶς ἰμ γύρσα πῖσου χωρὶς νὰ κάγου τίπουτα τὸ ἔκατσα πᾶς τὰ πανάμ. Θὰ πῆτι γιατί. Γιαγὶ πᾶς στοὺν Παπαντρέα, σὶ παραδίνῃ στοῦ Μίδη, πάτι στ' λουκάντα, θέλῃ 500 δραχμὲς νὰ χουρτάσῃ. Πᾶς στοὺν Καραπαναγιώτ σὶ περιλαβαίνῃ ἰ Κουρουβίλῃς σὶ κανένα καμπαρὲ, πάει τοῦ χλιάρκου. Τσ' ἡ δλιάς δὲ γένιτη. Θέλου νὰ πῶ πούς ἔφτις τ'ς κόλις π' γιμήσιτι ἔχιν στὰ ὑπουργεῖα νὰ κάτ' καλάθῃς ἴσαμι

ΓΑΪΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ — ΤΡΙΒΟΛΟΙ ΚΑΙ ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

ΔΥΣΤΥΧΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΚΙΘΑΡΑ

Κι ἂν σοῦ κλαφτοῦν τ' ἀδέρφια σου πῶς σπιτωμένα σ' εἶχα πάρει δυὸ κατοστάρικα καὶ κόψε τους τὸ βῆχα!

ΤΡΙΒΟΛΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Προγεύστης, οὐ (δ) ὁ προγευόμενος ὁ δοκιμάζων προηγουμένως τὸ φαγητὸν ἢ τὸ ποτόν. Τοιοῦτοι ὑπάρχουν εἰς τὰ μαγειρεία τῶν μεγάλων σπητιῶν, γνωστοὶ ὡς ἐξάδελφοι τῶν μαγειριστῶν.

Πρόσκομμα (τὸ) πρᾶγμα εἰς τὸ ἔποιν προσκοπτε σκοτάφτει τις, ἐμπόδιον. Π. χ. Ὁ γάμος εἶνε πρόσκομα εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀνδρός.

Προσχευός, ἕως (δ, ἡ) ὁ προσχενὼν κόρον, (πλησμονή) χορταστικὸς, πληκτικὸς, ἀνοστος, ὡσπερ τὰ θεατρικὰ ἔργα συγγραφέων μικροτέρων τοῦ ἰδικοῦ μας κ. Δ. Λόντου.

Ρησικοπέω-ω. Δημηγορῶ, κομπαστικῶς, μεγαλορρημονῶ, ὡσπερ ἕλλην ἀπὸ τοῦ ἐήματος τῆς Βουλῆς.

Ρησιμετρέω-ω. Ὁμιλῶ μετρημένα ὅπως λ. χ. ὁ κ. Δημήτριος Σάλτας.

Ριφαύχην, ενος (δ ἡ) ὁ ριπτῶν τὸν ἀχένα του ὀπίσω, ὁ καμαρώνων. Ἀγέρωχος, ὑπερήφανος. Τοιοῦτοι ἦσαν ἄλλοτε οἱ ἔμποροι τῆς Μυτιλήνης.

Ρυθίπνεος (δ, ἡ) ὁ ρυθόμενος ὁ ἀπαλλάτων ἀπὸ τοῦς πόνοους. Ὅσπερ κάμνουν οἱ ἱατροὶ ἀποστέλλοντες τοῦς ἀρρώστους τὸν ὄπου δεῖ.

Σαγίς, ἴδος. (ἡ) ταγάρῃ τρίχινον, τὸ ὅποιον φέρουν μεθ' ἑαυτῶν οἱ χωρικοὶ ἔταν πηγαίνου εἰς τὴν ἐργασίαν των. Ἀνάλογον ταγάρῃ ἐκ δέρματος πολυτελεῖας ὅμως σηκῶνουν καὶ διάφοροι πολυάσχολοι ἄεργοι τῶν πόλεων.

τοῦ μπόγιμ. Ἐ μλῶ παραπάνου γιατί ἡ Κυβέρνησ' ἔχῃ πουλλά ἰπαγγέλιματα. Μυστικῶς φανερῶ τ' ἄλλα. Ἀμα πουλουμουρουμολίγῃς σὶ βροῦν τὸ ἰ βάζῃν μέσα. Εἰς λέγῃ κουμουνιστῆς σονσαλιαστῆς, χιλιαστῆς. Καθῆσις. Καταλάβῃ τῶρα;

Σάλτας.— Σουσιὰ πράματα. Καλὰ τὰ λέγῃ. Μπράβου ρε Σπύρου.

Φόρος.— Γεῖσ σου κύρ Δημητρό. Μόνου μεῖς οἱ δυὸ ξέρουμι τὸ δίνουμε στοῦ λαοῦ τὸ καταλαβαίνῃ.

Πρόεδρος.— Ὁ κ. Λιβανίδης ἔχει τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἐλαίου.

ΛΙΒΑΝΙΔΗΣ.— Δὲν θὰ μακρυγορήσω, κύριοι. Τὸ ἔλαιον εἶναι γνωστὸν ζήτημα. Θὰ τελειώσω λοιπὸν μετὰ δύο λέξεις μόνον. Ὁ Ἀβραάμ, ὁ πατριάρχης Ἀβραάμ ἐννοῶ, δηλ. ὁ ἰσκατῆρ τοῦ Ἰσαάκ ἡ μάλλον ὁ πρόπατὴρ τοῦ Ἀδάμ, ὁ σύζυγος τῆς Εὐκας, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας ἐχάσαμεν τὸν παράδεισον καὶ ἐν δυνάμει σήμερον οὔτε τὸν ἰδρωτὰ τοῦ προσώπου μας νὰ φῶμε ὀλίγον ἕντρον ἔντρον, ὁ Ἀδάμ λέγω, εἶνε ὁ πρῶτος καλλιεργητῆς ἐλαιῶνων. Ἐκδιωχθεὶς ἀπὸ τὴν Ἐδέμ ἠναγκάσθη νὰ ἐμβολιάσει ἔξωθεν τοῦ παραδείσου κατὰ ἀγριελαίας πού εἶδεν διὰ νὰ ἐξαγάγῃ ἔλαιον καὶ νὰ ζήσῃ αὐτός, ἡ στραβοκέφαλος σύζυγός του καὶ τὰ τέκνα των. Διότι μὴ λησμονήτε, κύριοι, οἱ πρῶτοπλαστοὶ ἀπέκτησαν καὶ τέκνα, μόλις ἡ Εὐκα ἔφαγε τὸν ἀπηγορευμένον καρπὸν. Ὁ Κᾶν καὶ ὁ Ἀβελ, λέγω κύριοι, ἦσαν τέκνα τῆς Εὐκας. Λοιπὸν διὰ νὰ εἰσελθῶ εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ θέματος μου, κύριοι, ὁ Ἀδάμ ἦτο ἐλαιοπαραγωγὸς καὶ ἔμπορος ἐλαίου. Ἐπεδόθη εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐλαίου μετὰ τοῦς ἔργα καὶ ὁ ὑποφαινόμενος, κύριοι, ἀλ-

[ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα]

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς ἐγχώριον συγγραφέα

Γράφει δράμα τραγικὸ καὶ εἶνε στὴν τετάρτη πράξη. μὰ τὸν ἥρωά του τί νὰ τὸν κάνει; Νὰ τὸν σφάζει; νὰ τὸν πνίξει; θέλει λύση πού ὁ κόσμος νὰ σαστίσει! Κ' ἕνας φίλος σου σοφὸς μετὰ μὲν γέμῃ γνώσεις: — Ἔθες τὸν ἥρωά σου, λέει, πρωτοτύπως νὰ σκοτώσεις; Τότε μὴν ἄργοπορεῖς, διάβασ' του τίς ἄλλες τρεῖς!

ΣΟΦΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ἢ Ὁ Θεὸς ἐπλασε τὴ γάτα γιὰ νὰ τρώει τὰ πουτῖκια.

Ἢ Ὁ σκύλος ἐπλάσθη γιὰ νὰ μαλῶνι μετὰ τὴ γάτα, ὅπως καὶ ὁ «Δημοκράτης» μετὰ τὸν «Ἐλ. Λόγος».

Ἢ Οἱ νόμοι στὴν Ἑλλάδα ἔχασαν τὴν ἀξία τους λόγῳ πληθωρικότητος.

Ἢ Ὁ γαῖδαρος εἶνε τὸ πιὸ πεισματάρικο μὰ καὶ τὸ ὑπομονητικώτερο ὑποζύγιον.

Ἢ Οἱ πεθερὲς δὲ χωνεύουν τοὺς γαμπροὺς των ἀπὸ τότε πού καὶ οἱ γαμπροὶ δὲ χωνεύουν τίς κόρες τους.

Ἢ Ἄν ὁ Θεὸς ἀποφάσιζε νὰ μὴ βρέξει πέντε χρόνια οἱ ὀμπρελλάδες θὰ πέθαιναν ἀπὸ... ἀνομβρία.

Συνταγὴς τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Παρθεναγωγείου

Αἰμωδίασις.— Ἐάν πάθετε ἀπὸ αἰμωδίασιν τοῦ ποδός, εἴθε δυστυχῆς, διότι αὕτη εἶνε λίαν ἀλγεινὴ, ὡς ἂν σὰς κεντοῦν μετὰ χιλιάς θελόνας χιλιὸν διαβόλοι. Ἐάν λοιπὸν πάθετε αἰμωδίασιν σπεύσατε ἀμέσως εἰς τὸν πλησιέστερον ἱατρὸν, διότι ἂν χασομερήσετε θὰ περάσει ἀφ' ἑαυτῆς.

Δήγμα ἐχίδνης.— Ἡ ἐχίδνα εἶνε τὸ μόνον σκεδὸν ἐπικίνδυνον ἐρπετόν των μερῶν μας. Τὸ δῆγμα τῆς εἶνε θανατηφόρον, ἂν δὲν προληφθεῖ. Ἄν ἔχετε τὸ ἀτύχημα νὰ σὰς δαγκάσει ἐχίδνα, τότε δὲν ἔχετε παρὰ νὰ ἀποκόψητε ταχέως τὸ δηχθέν μέρος τοῦ σώματός σας, διὰ νὰ προλάβετε δηλητηρίασιν τοῦ ὀργανισμοῦ σας. Ἐάν λ. χ. σὰς δαγκάσει εἰς τὴν χεῖρα ἀποκόψατε τὴν χεῖρα, ἂν εἰς τὴν κεφαλὴν, κόψατε τὴν κεφαλὴν καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς. Ἄλλως ὁ θάνατος εἶνε ἀναπόφευκτος.

Βραδυγλωσσία: Ἡ Βραδυγλωσσία θεραπεύεται ἀσφαλῶς ἂν ἐπαναλάβετε ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα τακτικὰ τρεῖς τῆς ἡμέρας ἐξάκις καὶ ταχέως τὸ εἶδος φάρμακον:

«Μαρχαμάς χουντροξομπλους ποῖος τοῦν χουντροξομπλους; Ἡ Μάναμ ἡ χουντροξομπλου τὸ ὁ τσῆριμ ἰ χουντροξομπλους.»

Ὁ Γυμνασιος

ΝΟΙΩΣΜΑΤΑ

Ἐνα πρᾶμα μιὰ πθαμὴ μὴ μιὰ μύτη σουβλερὴ ἤβρι τρῖπα μαβδρηρὴ ἤμπι τρῖ γαργᾶλιζῃ τὸ ἀπ' τὴ μύτη ἔσταζῃ μᾶβρου σπέρου ἔσπειρι.

(Μὰ τοῦ καταπνᾶρ τ' λημοῦς ἐν εἶν' ἔφτου π' βάζῃ ἰ νοῦς.)

Λύσις: Καλαμᾶρι τουρκικὸ μετὰ τὴν πένα.

Ἀποσταλεὺς: Ἀντώνιος Ποδάρας ἐν Μεσοτόπου.

Ἀναμείνατε προσεχῶς τὸν «Καρνάβαλον»

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ ΤΡΙΒΟΛΙΑΖΩΝ

ΠΡὸς ΛΟΓΑΔΕΣ ΚΡΑΤῶΝ

Ὁ «Τρίβολος» εἶνε εὐτυχῆς ἀναγγέλων ὅτι ἐξησφάλισε τὴν τακτικὴ πολυτιμὴ συνεργασία τοῦ διασημοῦ φαρμακευτικοῦ ἐπιστήμονος κ. Γιοβανάκη. Αἰσθανόμεθα ὅμως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστῃμας νὰ διαβάσουν τὸν «Τρίβολον» τώρα νηστικῶς καὶ μετὰ μεγάλης προσοχῆς διότι οἱ κίνδυνοι νὰ πεθάνουν ἀπὸ τὰ γέλοια ἐπληθύνθησαν... ἐπικινδύνως.

Κοινωνία Ἐθνῶν ἐφέντημ εἰς Γενεὺν περὶ ἀφοπλισμῶν ὀμιλῶν μεγάλως ἀκόλουθος γίνεται ὡς καθὼς ἐν μεταξὺ Ἰάπωνες κινεζοφιλῶν Κινέζους εἰς Μαντζουρίαν. Ἀπαντες λογάδες κρατῶν, σχέδια ἐρημιστικὰ καταστρώνουν ἀμὰ, Ἰάπωνες μετὰ σχέδια τοιαῦτα γκιουλεκτέν, μπατῖλιολα ἐριφλέρ ὡς νὰ λέγωμεν μέχρι ἀποπλήξεως γελοῦν μπε...

Ἐπιστημονικὸς Γιοβανάκης γελῶν ἐπίσης θέλει θὰ εἴπει εἰς λογάδες κρατῶν:

Οὐλὰν χουμποῦλ ἐριφλέρ ὡς νὰ λέγωμεν ἀνόητοι κύριοι, εἰς Μινζουρίαν κόσμος σφαγιάζεται μπε, μπόμπα μόμπα φιλὰν ὡς καθὼς χάλαζα ἐπιπίπτων ἐκκοιλιάζουν ἀνθρώπινον γένος. Ἐρημιστικὰ σας σχέδια, νὲ μποκτὰν σέι, ὡς νὰ λέγωμεν ὁποῖα βρώμικα σχέδια εἶνε; Πού εἶνε δύναμις Κοινωνίας Ἐθνῶν, πού εἶνε μέτρα ἐξαγκαστικὰ διὰ εἰρήνην; Εἰρήνην, ὡς κοινὴν γυναικὰ μεταχειρίζοντες, τσιρκὶν σουρατινίζῃ γκιμπὶ γιαπτινίζ σουπαλὰρ, ὡς νὰ λέγωμεν ὡς καθὼς βρώμικα μούτρα σας ἐκάματα...

Καὶ τοιαῦτα ποιοῦντες χειροκροτᾶτε ἀλλήλους!...

Ἄντι οὐλὰν μπῆς πιτουνὲ κεπεζέδες εἴστε μπε καὶ Γιοβανάκη θέλετε θὰ ἐξαναγκάσετε μετὰ ἐπιστημονικὸν του γουδιὸν κεφαλὰς σας νὰ σπάσει.

Καὶ θέλω νὰ ἐκφωνάξω εἰς ἐπικοῖταν ἀπάντων:

Γιοβανάκης μετὰ ὀπισθία του σκεπτόμενος μπιλέ, καλλίτερα σχέδια περὶ εἰρήνης θέλει θὰ ἐφευρεῖ ἀπὸ ἰδικὰς σας κεφαλὰς!

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ

SAVOIAR VIVRE

ΤΟ ΦΑΓΗΤΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὅταν θὰ πῖαμεν ὀφθῶμεν τὸ ποτήριον, κρατοῦντες τοῦτο ἀπὸ τὴν βᾶσιν (κοινῶς πάτον) διὰ τῶν δακτύλων μας καὶ σφικτὰ δὲν λαμβάνομεν ποτὲ τὸ ποτήριον μετὰ τὴν χεῖρα ἀλλ' ἀφίνομεν ἐλεύθερον τὸν μικρὸν μας δάκτυλον ἢ ὀπίτην, καὶ τεντωμένον πρὸς τὰ ἔξω μετὰ χάριν καὶ εὐγένεια.

Τὰ ὡς τρώγονται μετὰ τὸ κουτάλι ὅταν εἶνε ἀλά κὲκ δηλαδὴ κατὰ τὸν πετεινόν. Θραύομεν δὲ τὸν φλοιὸν τοῦ ὡσοῦ διὰ τοῦ κοχλιαρίου ἡμῶν, ὅταν τὸ φάγωμεν πρὸς τιμὴν τοῦ Χριστοφῆρου Κολόμβου.

Ὅταν τελειώσωμεν τὸ φαγητόν μας ἀφίνομεν τὰ μαχαιροπήρουνά μας εἰς γραμμὴν ὀριζόντιον καὶ τὰ δύο ὄμοι καὶ οὐχὶ σταυροειδῶς, ὅπως ἀποδέτευν οἱ νεκροθάπται ἐπὶ τοῦ νεοσκαφῆς τάφου τὸ πτύον καὶ τὸν κασμὸν των.

Βαρονίσκη ΣΤΑΦ

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ — ΑΣΤΙΒΕΣ — ΑΓΑΝΑ

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΟΔΟΣ ΔΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ (Προσφυγικός Συνουσισμός)

ΕΔΕΣΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ

«Ο «Τρίβολος» επιθυμών να απαλάξει τας οικοκυράς από την καθημερινήν δχληράν φροντίδα τουτέτι θα μαγειρέψουμε σήμερα» θα παραθέτει του λοιπού υπόδειγμα εβδομαδιαίου Λεσβιακού έδεσματολογίου, συντεταγμένου με πολλήν επιμέλειαν και φροντίδα επί τῆ βάσει των οικονομικών δυνατοτήτων τῆς εποχῆς μας.

Εβδομάς 21-28)2)32

- Δευτέρα. Μεσ. Φασίλες. Έσπ. — Φασίλοι. Τρίτη. Μ. Μαβρομούτικα. Έσπ. — Παρομοίως. Τετάρτη. Μ. Λαχανίδες. Έσπ. — Ραδίκια. Πέμπτη. Μ.—Φακή. Έσπ. — Τὸ αὐτό. Παρασκευή. Μ.—Ψωμί κ' ελιές. Έσπ. — Έλιές και ψωμί. Σάββατον. Μ.—Ψωμί. Έσπ. — Ανάπαυσις. Κυριακή. Από πρωτας μέχρις έσπέρας ποδόσφαιρον.

Η ΕΡΜΗΝΕΥ ΤΩΝ ΓΡΕΦΩΝ

«Ποιήσατε έαυτοῖς βαλλάντια μη παλαιούμενα». (Λκ. 113-33), όπως έκαμαν ζοῖ έλαιοπαραγωγοί με την ψήφισιν του Νόμου περί έλαιου. — «Και εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε έκκοψον αὐτήν και βάλε από σου». (Μτθ. Θ.) Έάν οἱ Έλληνες διαχειρισταὶ ἦσαν καλοὶ Χριστιανοὶ θὰ έπρεπε νὰ εἶνε ὅλοι μονόχειρες. — «Τις εἰς ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προθεῖνοι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα ;» (Μτθ. 5'). Ορθῶς ἄρα αἱ γυναῖκες μεριμνοῦν μόνον δια τὴν ἀφαιρέσιν πῆχεων ἀπὸ τὴν ἡλικίαν των. Ο Χιλιαστής

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Τόκιο. «Η προέλασις». Άρπα σόλο. Αθήναι. «Η Βασίλισσα των λούστρων» του Κλαζούνωφ. Ν. Υόρκη. «Η πριγκήπισσα των δολλαρίων» του Λεο-Φάλ. Κωμωδία. Σαγκάη. «Άς τὰ βλέπει ἡ Εὐρώπη». Τραγωδία.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Πρόβλημα.

Κτίστης εργαζόμενος τρεῖς ἡμέρας τὸν μῆνα με ἡμερομισθιον πεντήκοντα δραχμῶν πόσα πρέπει νὰ ἐξοδαῖ μηνιαίως δι' ὑποδήματα, φορέματα και διατροφήν τῆς οικογενείας του διὰ τὸ τοῦ περισσῶσιν ἐτησίως 500 δραχμαὶ διὰ φόρον ἐπιτηδεύματος και 1200 διὰ φόρον οἰκοδομῶν;

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΚΑΧΠΕ

«Οποῖους εἶπι τ'ς γυναῖτες φεῖδια εἶχι δίτσου, μα τοῦ μλάριμ. Το' ἡ Θουδώρα μ' φεῖδ' πιτῆδια ἦβγι, μα τοῦ κουπιλάριμ. Πίστιβγίς του, Τριβουλέτου, παντριμένι ἀκόμα φέτου, νὰ μ' ἀφίσ' τ' διαβόλ' ἡ κὸρ τ'σι νὰ φύγι, νὰ πᾶ στοῦ Κάστρου πρὶν τοῦ ταχιρονό νάβ(1) τᾶστρου χῶρις τ'ν ἄδαισμ, μὶ τοῦ ζῶρ ; Μὰ τοῦ Θεῖδ ἐν τ' ἀλίστριντίζου!(1) Ἄκσι τι τ'ν ἀλίστακλανεῖζου!(2) Νειόπαντε μὶ μουρδ στοῦ βζ'λ ἐκλιπι τ' ἀντροῦτζε τοῦ μπτζι(3) ἔστρουσι(4) τ'σι τοῦν Καστάνι τ' ἦβγι ἀξμέρουτα μες σ'ς δρὸμ — ἄ πουντιᾶσ' τ'σι τοῦ μουρδμ — μὶ τ' ρουφιᾶνα τοῦ Σαντάνι μὶ τοῦ Μάλι μὶ τ' Ντουβουλῖνα τοῦν τσακπίνι τ' Χατζηβασ'λίνα τοῦ Ντουγάνι τ'σι τοῦν Ἀργυρ ζαμπαράδισ πρῶτ' τ' χουριου γιὰ νὸ πᾶ στοῦ παναγῶρ τ' Καστρινοῦ Ἀη-Θουδουριου ! Σὰ νὰ μὴν εἶχι ἔξιου ἀκόνις νὰ προυσνήσιν οἱ κουκῶνις !... Μὰ θὰ μ' πεῖς: «Μαθὲ ἔ σὶ ρῶτσι ἀξᾶφνα ἔφγι μουναχὶ !» Εἶπιμ του, προυπῆς θαρρῶ τ'σ εἶπα τ'ς «πάνι, γὼ ἔ μπουρῶ» Εἶπα τ'ς του δμους χουρατὰ Στέκα νὰ στα πᾶ ἀπ' τ'ν ἀρχή : Μένα ψὲς Καστάνις μὶ κλώτσι τ' ἦρτα γκέτσ'κα(5) στοῦ χουριό. Ἦμπα μες στοῦ μαγειριό ἔδισα τοῦ γουνατέλιμ ἐπιξα μὶ τοῦ Μπουτέλιμ ἔφαγα, ἔπισα τ'σι τ'σ μῆθκα τ'σι νὰ δεῖς! Ἐμ(6) ἔ μ' τοῦ θύμσι ἡ καχπέ, ἔμ ἀραθύμσι. Ἦβαζούμα τάχα μᾶξιους πᾶς τ'ν κλουστρένημ τ'νταμπακέρα7 τὰ βριμένα τὰ πανιά! σὰ νὰ μὴν εἶμι γὼ ἀξιους νὰ τ'ς τοῦν κέψου τοῦν ἀγέρα τ'σι χουρις ψέφτσα ζαμπνιά !... Σὰν ἰπέρασι πλιά γι ὄρα ἔπισι τ'σι γ' ἡ Θουδώρα. Σὰ νᾶκσα νάνιστινᾶζι μες στοῦν ἔπνουμ τ'σ εἶπα: Ἐχι χᾶζι

τῶρα ἄ πιάσ' τὰ γαργαλιτὰ τ'σ ἀρχαλίζου χουρατὰ. Ἄπαντέχου ἄ μὶ ἔγκτις' κατὰ λάθους γῆ νάγκμπις' τ'ν ἀτζατζ(8) ἀπᾶς τοῦ πουδᾶριμ(9) ἔ βαρνεῖσι! Ἐν εἶπι μπάριμ(9) ἀφέριμ, ρὲ Τίνι, κουμάτ χράμ(10) σὰν π λέγι σὰ θέλι ἄ μὶ νοιώσ'(11) γιὰ νὰ βρῶ τ'ν ἀγία χράμ' μόνουμ τ'σ μόνουμ σὰ ψουφμένι Ἐν πειράζι θὰ μιτανοιώσ' σὰν πούνι δὰ κουντουρτζιμένι λέγου γὼ τ'σι ξανατ'σ'μουμι. Πέσ' ὄρα ἄ σ' πᾶ ἔ θμουμι. Σὰν ἰνειῶσα πλιά ταχτέρ πασκατέβγου(12) μὶ τοῦ χᾶρ δίπλα μ', πιάνου μαξιλάρα ! Πιταχιόμι, ἀφτου τοῦ λιχνᾶρ τρέχου σ'ν κούνια, ἀντίς Μπουτέλι βρισκου ἓνα μαξιλαρέλι τ'σι κουλόπανα μιὰν κβᾶρα ! Κατιβαίνου μες τ'ν ἀυλή λίγου ἔλιψι νὰ μ' σπᾶσ' χουλή πῆραντου γιὰ τ'σι τοῦ μλάρ ! Τ'σι μυρίσκατα(13) πλιά οὔλα. Ἐφτα μέκανι ἡ σκατούλα. Τῶρα σὰν ἔρε θὰ τὴν πιάσου μὶ ντιμπλι νὰ τὴν εἰργάσου. Τ'σι νὰ μὴ μὶ πεῖς Μαμάνι ἄ δὲν τ'ν κάνου ντάρνταγάνι(14) ΤΙΝ'Σ

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ. - 1. Δὲν τὸ χωνεῶ. 2. Κατηγορῶ. 3. Πουγγί. 4. Σαμάωσα. 5. Ἀργᾶ. 6. Καί. 7. Ἐπιγονατίδα. 8. Γάμπα. 9. Τοῦλάχιστον. 10. Σιντόνι μαλ-λένιο. 11. Νὰ με ξυπνήσαι. 12. Ψάχων 13. Τὰ μυρίσκατα. 14. Ἄνω κάτω.

Κ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΛΕΦΤΟΥΡΙΑΝ

(Ἐμβατήριον)

Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κούτρα πὸν τρομάζουν σὰν τὴν ὄδυν, σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὰ μούτρα ποῦχουν χρόνια νὰ πλυθοῦν...

Ἄπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη τῶν ρωμηῶν τὰ τρομερὰ, διπλο-τριπλο-χορτασμένη, χαῖρε, χαῖρε, κλεφτουριά.

Σὲ λημέρια κατοικοῦσες, λερωμένη, ντροπαλή, κ' ἓνα στόμα καρτεροῦσες : φάτα οὔλα ! νὰ σοῦ πῆ.

Μ' ἄργει νᾶβθῃ ἐκείνη ἡ ὄρα ὡς νὰ φέρουν τὴ ψητό, κ' εὐθὺς οἰχτηκες με φόρα, και με στόμα ἀνοικτό.

Κιᾶρχισες τὸ ροκανίδι με τὰ δόντια σου,λερὰ, ποῦ δὲν ἄφησες παιδι ἀπ' τὰ δόλια μας πλευρά.

Κι' ὄλο τρῶς και δὲν χορταίνεις χᾶβεις, τρῶς, και πάλι τρῶς, τσίροι ἔμεῖς και σὺ χορταίνεις, γαργαντούας τρομερός.

Ἄπ' τὴν τσέπη μας βγαλμένη, κλεφτουριά περιπαθῆς, πάντα εἶσαι μπουκωμένη ! Φτοῦ σου ! νὰ μὴ βασκαθῆς !

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΒΛΑΚΕΙΑ

Νὰ ἐκθίδεις σκυρικὸ περιδικό. Νὰ κάνεις τὸν ἔξυπν. Νὰ θαρρεῖς τὸν ἐκυτό σου μεγάλο συγγραφέα. Νὰ προσποιῆσαι τὸν μετριόφρονα.

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

* Ἡ Δικαιοσύνη στέκεται τόσο ψηλὰ πὸν ἐλάχιστοι μποροῦνε νὰ τὴ φτάσουνε. * Οἱ ἄνδρες λένε τὶς γυναῖκες διαβόλους, κιαυτῆς τεῦς διαψεύδουνε βάζοντάς τους κέρατα. * Ἐάν ἡ πείρα τῶν παντρεμένων χρησίμευε στοὺς λεύτερους τὸ ἀνθρώπινο γένος θὰ ἐξωλοθρευότανε.

Τ. Τ. Τ. Τ.

κ. Ἄντ. Ποδάραν.—Μεσότοπον. Ἐλήφθη ἡ «συνδρομή» σας και τὸ νοῖωσμα και δημοσιεύεται. Εὐχαριστοῦμεν και γιὰ τὰ δύο. κ. Ν. Ἐλευθεριάδην.—Σάμον. Σὰς εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὸ κολακευτικὸ σας γράμμα και τὴ ἔσυνδρομή. Νουσταλγοῦμε πάντα τὴ Σάμο με τὶς ὄριες Σαμιοποῦδες. Με τὸ δικηρο τους—ἔδῶ ποῦ τὰ λέμε—σὰς κατέκτησαν διὰ βίου. κ. Βρασιδαν. Πλωμέρι. Στείλτε μας κανένα ἀπὸ τὰ ἀνεξάντλητα ἀνέκδοτά σας. κ. Δῆμον Λέντον.—Ἐνταῦθα. Νῦν ἐδοξέσθη ἡ «Τρίβολος». Ἐλήφθη ἡ «Παλαιὰ Μυτιλήνη». Μόλις ἐτοιμασθοῦν τὰ ἀπαραίτητα σχόλια πρὸς κατανόησιν τοῦ κειμένου, θὰ δημοσιευθεῖ. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ὑψίστην τιμὴν. κ. Στ. Κρητικᾶν.—Ἀθήνας. Τὸ φύλλο σας παρεδίδετο εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Δημ. Ἐνώσεως. Γιατὸ δὲν τὸ παίρναι. Μᾶς συγχωρεῖτε. κ. Σ. Σ.—Ἐνταῦθα. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

«Ο κύριος πρὸς τὸν νέον ὑπῆρέτην : — Μήπως εἶσαι παντρεμένος ; — Ὅχι κύριε' οἱ γρατσουνιές ποῦ βλέπετε στο πρόσωπό μου εἶνε ἀπὸ ἀληθινὴ γάτα.

Στὸ ρεστωράν. * * * Ὁ πελάτης. — Ὁ γιατρός μου εἶπε νὰ ἀρχίζω πάντα με κάτι ἀρμυρό. Τί ἔχεις νὰ μοῦ φέρεις ; Τὸ γκαρσόν. — Τότε νὰ σὰς φέρω πρῶτα τὸ... λογαριασμό.

* * * — Γιατρέ μου, εἶμι 60 χρονῶν και σκέπτομαι νὰ νυμφευθῶ. Τί λέτε ; Μπορῶ νὰ ἐλπίζω κανένα παιδί ; — Χμ ! Νὰ ἐλπίζεις σὰ δύσκολο λιγάκι... μᾶλλον νὰ τὸ φοβᾶσαι.

* * * — Φρέσκες εἶνε οἱ παλαμίδες σου ; — Ζωντανές, ἀφεντικό. — Τί με τοῦτο, κ' ἡ πεθερά μου ζωντανὴ εἶνε μα δὲν εἶνε φρέσκια.

* * * Ἐκείνη. — Ὁ Θεὸς μόλις ἔπλασε τὸν ἄνδρα μετενόησε και γι' αὐτὸ ἔσπευσε νὰ πλάσει τὴ γυναῖκα.

Ἐκεῖνος. — Ναι, μα ἀμέσως ἔσταμάτησε ἀπὸ φόβο μὴν κάνει καμιά νέα ἀνοησία.

* * * — Εἶνε ἀλήθεια, παπᾶ μου, πὼς δὲν εἶνε καλὸ νὰ κάθωνται στο τραπέζι δεκατρεῖς ; — Μεγάλη ἀλήθεια, τέκνον μου' και πρὸ πάντων ὅταν τὸ φαγὶ ποῦ ὑπάρχει εἶνε γιὰ δώδεκα.

* * * Ἐκεῖνος. — Ἄ. Καὶ λυπᾶσαι τόσο πολὺ γιὰτὶ πέθανε ὁ κύρ Δημητρός ;

Ἐκείνη. — Ἄ, ὄχι. Λυπᾶμαι μονάχα πὸν μοῦ τὸν προξένευαν πρὶν νὰ σὲ πάρω και ἂν τὸν ἔπαιρνα θᾶμουνα τώρα χήρα...

* * * — Μπαμπάκα ! τί θὰ πεῖ πεθερά ;

— Δὲ σοῦ εἶπα, παιδάκι μου νὰ μὴ λὲς βρώμικα λόγια ;

* * * Ἡ σύζυγος. — Μοῦ εἶπανε πὼς τὶς προᾶλλες σὲ εἶδανε ἔξω με μιὰ ὁμορφὴ κυρία.

Ὁ σύζυγος. — Κουταμάρες... ἔκαναν λάθος. Εἴσουνα σὺ.

* * * — ὦ ! Νὰ ῥθῆτε, ἀπόψε, ἀγαπητέ. Στὸ ντάνισιν θᾶνε ἓνα σωρὸ ὁμορφες γυναῖκες.

— Πιστέφετέ με, κυρία, πὼς δὲ θάρτω γιὰ τὶς ὁμορφες, ἀλλὰ γιὰ σᾶς.

Ἄννα

ΑΝΑΠΟΔΙΕΣ

— Νὰ λέγεσαι Πιραδέλης και νὰ εἶσαι ἀπέταρς. — Νὰ σὲ λένε Πιραθενόπη και γᾶσαι κοκότα. — Νὰ σὲ λένε Ψηλάκη και νὰ εἶσαι μετρίου ἀναστήματος.

(Συνέχεια εκ της 2ας σελίδος)

λά δεν επρωάδευσε βικαι πολύ. Τό «Θεσπέσιον» ούδεις άλλος ούτε πρό έμου ούτε μετ' έμέ ηδυνήθη να τό κατασκευάσει να τό παρασκευάσει θέλω να είπω, δηλαδή να τό συσκευάσει εντός δεχειών εκ κασιτέρου, κοινώς τενεκέ, ούτως ώστε ιδών τουτό, ο Νόρδεν ο μέγας και παγκοσμίου φύσεως επιστήμων έλαβον επιστολήν του ήτις λέγει επί λέξει, κύριοι, τά ακόλουθα :

(Αναγινώσκει επιστολήν εις ελληνογαλλικήν προφοράν και την μεταφράζει πρώτα βίτσα. Ο λαός θαυμάζει την γλωσσομάθειαν του άνδρός. Ένω ο κ. Λιβανίδης εξακολουθεί την λακωνικήν αγόρευσιν ο κ. Γκράβαλης φωνάζει : «Αυτός θα τελειώσει στο Μπαλτζικ. Και διηγείται εις τον κύκλον του τό έξης ανέκδοτον : Κάποτε είμαστε συνυποψήφιοι με τον Λιβανίδη. Πήγαμε στα Μυστεγνά να βγάλουμε λόγο όλοι και τελευταίος άρχισε να μιλά και ο Λιβανίδης. Άρχισε στις 11 τό πρωτό και δεν πρόκανε να τελειώσει γιατί οί Μυστεγνιώτες πήγανε να φάνε. Φύγαμε λοιπόν περπατάμενοι για τό Μπαλτζικ. Ο Λιβανίδης εξακολουθούσε να άγορεύει καθ' όδον και όταν φθάσαμε στο χωριό ανέβηκε σένα τραπέζι και τελειωσε τό λόγο.

Η ώρα εινε τρίτη άπογευματινή και ο κ. Λιβανίδης άγορεύει εισέτι. Ο κ. Γκράβαλης εν τώ μεταξυ προμηθευθείς 8 κουλούρια προσέφερε σ.σσίτιον εις τους γείτονάς του, λύσας τοιουτοτρόπως κατά τό ένόν τό ζήτημα της πείνης.

Αίφνης ο λόγος δίδεται εις τον κ. Τρύφωνα, ο όποιος χωρίζει την ιστορίαν του έλαιου εις τρεις εποχάς την παρελθούσαν, την παρούσαν και την μέλλουσαν, δηλών ότι θα όμιλήσει μόνον διά την παρούσαν.

Φωνή. — Ευτυχώς.

Άλλ' ο κ. Τρύφων τεχνιέντως περνά ένα χέρι και τάς τρεις εποχάς. Εντύπωσιν προύξενησε ή άποκάλυψις ένός μυστικού ότι ούτε αι Τραπέζαι δεν τό εμπιστεύονται τό Κράτος διότι έχει εις τά ταμεία του μόνο ποντικούς. Τονίζει ωσαύτως ο κ. Τρύφων ότι τά τηλεγραφήματα των πολιτευομένων ως και των εφημερίδων δεν λένε ψέματα. Και όταν τέλος ηφφράνθη ή γλώσσα του έδωσε τον λόγον εις τον κ. Ίακώβου.

Ούτος δέ πάλιν εις τον κολίγαν του τον κ. Πολ. Δημητριάδην ο όποιος άποκρούς την άγοράν έλαιου υπό της Άγροτικής Τραπέζης προς τό συμφέρον της, επειδή εινε βέβαιον ότι θα ζημιωθεί και εινε κρίμα ή καημένη.

ΣΑΛΤΑΣ. — «Οχι μόνου γιαυτό. Θα πώς να δένεις τά χέρια σ' μπρουστά σ' το Γκίνι, το Βένου τσι τού Δημάκουλο να πάρην τά λάδιας. Μη θαρρείτι πού έχου συμφέρουν. Να φάγου τ' Άλικέλιμ' α λέγου ψέματα. Ίγώ εμπυρους δεν είμι. Μία φουρά φέρτουσα 10 βαρέλλια τσι μ' τά φάγαν. Μ' αδ' ομους τού σουστό, τού δίτσιου.

Δημητριάδης. — Άς μην άγοράσει ή Άγροτική και υπόσχομαι επί τού λόγου της έμπορικης μου τιμής να τά βγάλω δλα τά λάδια απ' τό νησί.

Ομιλεί κατόπιν ο κ. Π. Μάνδρας επί ήμισιαν και πλέον ήραν λυπούμεθα όμως διότι ο λόγος του από της πρώτης μέχρι της τελευ-

ταίς λέξεως εινε ακατάλληλος διά τον «Τρίβολον».

Πρόεδρος. — Έρχόμεθα τώρα κύριοι εις τό πώς βθα έπιβάλωμεν την θέλησιν μας. Τον λόγον έχει ο κ. Ζαλοκώστας ως άρμόδιος.

Ο κ. Ζαλοκώστας λέγει ότι ή Κυβέρνησις έστρεψε τά νώτα εις τους Μυτιληναίους και προτείνει συλλαλητήρια.

ΜΑΝΙΑΤΟΠΟΥΛΟΣ. Με τό παρδόν, κύριοι. Τό συλλαλητήριο εινε μία καιζκάτω. Όπως τό αυτό κίνητο δε γλυτώνει ο άνθρωπος ζμα τον πάρεις με τη ρόδα έτσι κι αυτό. Μία φουρά ο Τρικουπής έβαλε φόρους. Τό λοιπόν ο λαός τον πήρε χαμπέρι. Συλλαλητήρια, σημαίεις, κάτω ο φορομήχτης και τσουπ ο γέρω Δεληγιάννης πρωθυπουργός.

Σάλτας. — Συστά τά λέγι ή Μήτσους, κύριοι. Κύριοι. Έπικαλούμαι τον πατριωτισμόν και των δύο πολιτικών παρατάξεων. Ένταυθα δεν μās χωρίζει τίποτα. Άς δόσωμεν τά χέρια να καταπολεμήσωμεν την φτώχειαν, την πείναν, την άπελπισίαν. (Χειροκροτήματα). Άφήτι τά χειροκροτήματα τσι των έπιφημίας. Σας όρκίζομαι εις την μνήμην τού άδελφού μου και των γονέων μου, ότι καταγόμενος από μίαν πατριαρχικήν οικογένειαν και μόνον τουτό πεινώ. Πόσον μάλλον σείς. Φαντάζομαι τ'ν πείνα πώχיתי! Πόσον μάλλον οί έργαται. Αί μαύραι σημαίαι θα ένδυναμώσουν τον Ύπουργόν της Παιδείας εις τον όποιον, αν και αντίπαλος έπιρρίπτωνδίκαιοι έπαινον. Μισαύριον πάλι σ'ς έκλουγές λουγαριαζόμαστι. Σήμερον όμως φερόμεθα πρό τού βαράθρου τελεωτικώς. Αί περιουσίαι χάνονται, τά κτήματα πωλούνται, φυλακίζονται πολίται. Έγώ ο ίδιος πεινώ, πονώ και ένδιαφέρομαι. Τί μās ώφελεί αυτή ή ζωή. Έλάτε να κάνουμε τό συλλαλητήριο. Μη φουβουσι άστυνομίεις. Θέλι δε θέλι θα τού κάνουμι. Άς μās σκουτώσι. Άς αποθάνωμεν. Τέτοια ζουγή άς πᾶ στού διάβουλου κακό χρουνάχι. Πάρα να ψουφήσοιμι απ' τ'ν πείνα σα στούλι, πιο καλά να μās σκουτώσιν οί κουπρότουλι. Μη φουβουσι όμους. Θα τ'ς (λογοκρισία μίης λέξεως) τού πατέρα τσι τ' μάνα τ'ς παλιουπ(λογοκρισία 1)2 λέξεως).

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΣΙΩΠΗΤΗΡΙΟΝ

Ός ειχε προαποφασισθει και ως άνηγγέθη διά των πενομένων εφημερίδων και των τοιχοκαλλημάτων, χθές την 12ην μεσημβρινήν ζκρίδως έγινεν εις την μάνδραν τού Γυμνασίου τό συλλαλητήριο τού πεινώντος λαού. Τό συλλαλητήριο μετεβλήθη εις σιωπητήριον διά διάφορους λόγους, ος ο «Τρίβολος» μετ' επισταμένην έρευναν παραθέτει κατά σειράν προτεραιότητος.

α) Διότι τό μέρος όπου ένεκλεισθησαν υπό της άστυνομίας οι πειναλέοι συμπυλνται ήτο πολύ πλησίον τού «Δημοκράτου» και όπήρχε φόβος να άκουσθουν αι φωναι εύκρινώς μέχρι των γραφείων του.

β) Διότι οι ρήτορες δεν έκαμαν τίποτε άλλο από την αρχή έως τό τέλος παρὰ να άφρονίζουσι τά πλήθη, έξορκίζοντες αυτά να μη δγάλουν τσιμουδιά και παρεξηγηθουν

ως ταραξιαί.

γ) Δότι ή άστυνομία έφρόντισε να άποκλείσει τούς κομμουνιστάς, πού μείνε τά θροιστόφωνα σιόμχτα της λαϊκής μάζης.

δ) Έπειδή οι προσελθόντες εις τό συλλαλητήριο δεν ειχαν φωνήν από την πείναν.

Και πέμπτον, όπερ και τό κυριώτερον διότι δεν ώμίλησεν ο κ. Σάλτας.

Η Έπιτροπή έπρεπε να γνωρίζει ότι συλλαλητήριον δίχως Σάλταν, δεν γίνεται. Την αυτήν σκέψιν διετύπωσε και ο κ. Σάλτας με την άμίμητον έπιγραμμαικότητά του ως έξής: «Μι τού συμπάθιου, ααυγά μι τς' πουρζες δε χυφτιώντι».

Άλλά δεν ήτο μόνον αυτό τό λάθος της Έπιτροπής. Πλην τού κ. Σάλτα, πού θα μπορούσε με μία ρουκέτα του να πετάξει τό Γυμνάσιον εις τον άέρα, άπεκλεισθησαν και άλλοι ρήτορες ως ο κ. Φωκίαν Ακαλέλης—προδόςας και τορπιλίσας; τον άγώνα και γλύψας διά τοιχοκολλημάτος τά δσα εισηγήθη εις την συνέλευσιν της Κυριακής. Ο κ. Σπύρος Φόρος δστι; ήτοίμαζε τον φλογερδόν λόγον του από ήμερών μέσιν εις τού Κανταρέλλη την ταβέρνα και άλλοι δευτέρως ποιότητος ρήτορας.

Έτσι κατωρθώθη να μεταβληθει ή μάνδρα τού Γυμνασίου εις κοιμητήριον κατά την διάρκειαν τού συλλαλητηρίου.

Κατά δημοσιογραφικόν καθήκον παραθέτομεν περίληψιν τού λόγου των όμιλησάντων ρητόρων, αν και ζνευ μεγάλης σημασίας.

Γαληνός. — Δαμβάνων τον λόγον μετὰ φόβου και συγκινήσεως προφανούς δηλώνει ότι έπήρεν έκατόν χιλιόμετρα δρόμου διά να ένώσει την φωνήν της υπαίθρου με την σιωπήν της πρωτευούσης.

ΓΚΡΑΒΑΛΗΣ. — Άφου έξώκισε τά πλήθη να μη βγάλουν τσιμουδιά άνέντως προς άπ' ζημιώσιν της σιωπής των ένα ώραιον πράγματι ποιήμα γεμάτο από λυρισμόν και ποιητικας εικόνας. Οι άγροί ειπε αναβλύζουσι εντι ζωής, δάκρυα πένου. Οι έλαιώνες έγιναν κλαυθμώνες. Οι κήποι έγέμισαν ακάνθας και τριβόλους (από τούς τελευταίους αυτός έγέμισαν και τά σπύτια και τό έξασις) και αι κοιλιαί μας έγιναν ταμπουράδες και διάφορα άλλα μουσικά όργανα.

Όδυνηράν έντύπωσιν προύξενησεν ή άπουσία των πλουσιών από τό σιωπητήριον. Διατι δεν ήλθον άφου πεινούσιν και αυτοί; Ύπήρχει χωρος δι' όλους τούς πεινώντας μέσα εις την μάνδραν. Έξείρεσεν μόνον έκαμεν εκ των πλουσιών μας ο μακαρίτης Βουρνάζος δστις καταληφθείς εξ άπρόοπτού ήναγκάσθη να μείνει. Κακήν όμως έντύπωσιν έκαμεν ή στάσις του, δεδομένου ότι έστρεψεν έπιδεικτικώς τά νώτα προς τούς ρήτορας.

Αίσθησιν έπίσης έκαμεν ή άπουσία τού κ. Φ. Δήμου, προέδρου της Έπιτροπής. Έγνώσθη ότι τοτότον έκράτησε προσωρινώς τό Φρουραρχείον να μη χωλαίνει ή Έπιτροπή κατά την μετάβασιν προς έπίδοσιν τού ψηφίσματος.

Άλλά και ή στάσις τού κ. Καδίτη υπήρξεν αξιοκατάκριτος. Όσφραμβείς πελατελαν δεν ειχε την όπομονήν να την περιμένει εις τό

κατάστημα του αλλά κατήλθεν εις τό «Πανελλήμιον» και έδημάτιζεν άνυπομόνως. Τό τριστότον δυσηρέστησε την πελατελαν και δεν επάτησε κανεις εις την Εισαγγελίαν. Καλά να πάθει.

Κατά την αγόρευσιν τού κ. Γκράβαλη ένας νεαρός έφώναξεν από κάτω : «Ζήτω ο πατέρας μας!» Η άνακραυγή επανελήφθη από δεκάδες πειναλέων στομάτων. Και έγεννήθη ή άπορία : Πότε τά έσκάρωσεν ο Θανάσης; τόσα έξώγμχ τέκνα;

Η μαύρη σημαία τού συλλαλητηρίου εΐτανε τρύπια και ποντικωφαγωμένη, όπως τά τανταλόνια των Δεσφίων.

Η μόνη ζητωκραυγή πού επανελήφθη πράγματι μυριστόμοτος ήτο : «Ζήτω ο Δαός!» Δηλ. Γιάννης κερνά και Γιάννης πίνει.

Δεν κρίνομεν άσκοπον να πικραθέσωμεν πριν κλείσωμεν τάς στήλας τού «Τριβόλου» τον λόγον, τον έποτον θα έξεφώνει ο κ. Σάλτας αν δεν εφιμώνεται υπό της Άνοήτου Έπιτροπής, όποτε τά πράγματα θα ήσαν πολύ διαφορετικά. Ίδου τό ακριβές κείμενον ή: έμποδισθείσης άγορεύσεως, όπερ ειχε την καλωσύνην ο πραγκωνισθείς ρήτωρ να θέσει εις την διάθεσιν μας.

Κύριε, «Μην άκοιτι τς' παλιαθρώπ το'ι τς' μπαχζμπονέδεις. Τού συλλαλητηρίου καλό κάνι κκαό δεν κάνε. Σα δεν κλάψ' τού μουρδ ή μάνακ δ'ζι δεν τ' δίνι. (Σικαλής. Ζήτω τό βυζι!). Έφτιοι π' σα; τά λέγειν έφρα εινε χουρτίε. Τσι πουδόντι μη τς' χαλάσιν τ'ν δρεξι οι φουνές σας. (Ο Λαός: Ζήτω ή δρεξι). Να φάγου τον Κιλδη α σα; λέγου ψέματα. (Φωιά. "Οχι! "Οχι! Ζήτω ο Κιλδης!) Έ, τότες να φάγου τ' Άλικέλιμ, τσ' α; μην τον χουνέδγου τον μπέστιαρδου, πόνι ζκομμουνιστή. (Δήμαρχος. Ζήτω τά μπαστάρδκα). Γιατι πού λέτι. Τι καθοσιτι έδιετις λουπζαμέννι ρέ; Δεν τριπύσιτι κουμάτι! Εΐδιτι. καμπόσ' παλιουμιμέτις σις πόρτις τσι; τά κάντι άπάνου σας! Τρεδ σας διαβόλ' άδιαπόριε άθρωπι (Ο ύπομονητικός Δεσφιακός λαός άνοίγει όμπρέλες). Δόξα σοι έ θεός! Νχι, έδιετις σα; θέλου. Σκώσιτι άψλά τς' μάδρις τς' παντιγιέρεις. Σ' μάντι τσι; τς' καμπάνεις. Τσι; πού είσι, ρε Τζινη! Φώναξι τού Φιλιά τσι; τον Παναγαρή τσ' ίτοιμάτιτε μάνι-μάνι τς' μαγοθνις να στείλουμι τς' Ζουΐδεις τς' Κουλούρδεις τσ' Κουρλιούρδεις τς' Μιμέτις τσι; τς' Καδίτις απ' έδισιτι πεύριταν ει γουρσοσδεις. Να δοον τίλιγια γινόντι τά συλλαλητήρια. Θεμοσιτι τού Νικουλόπουλο; Ίσχι να παΐξι τού μάτς δρέβτισι μι τ' μαγοθνκ κάτω απ' τ' Ήλιόπουλ' τού σπιτ. Έδιετς' θά τς' ζικουμπήσοιμι οδλις τς' παλιουλαδίτις τς' ψουφουπαινις. (Ζήτω οι ψουφουπαινις). Κάτου τά κουπούκια! Κάτου έ μεγάλους νοδς τς' Ίλλάδας. Κάτου οι Τραπίζις, π' γυρέθγιν να ρουφήξιν τού αϊμα μας. Άμ' ε τς' βλέπουμι να παγαίνιν τοίχου τοίχου οι Δημάκουλι γ' οι Δισιλ'δεις τσ' ούλις γι' άδδελις μόνου θα τς' πληρώσοιμι γραμμάτια;